

ἀνήκεστος. Ἀνεπανόρθωτος, irreparable, Δημόκριτος 191.17 δι' ἐπιθυμίην τοῦ τι πρήσσειν ἀνήκεστον. Πρβλ. ἀκέεσθαι, ἀκεστική, ἄκος.

ἀνήνυστον (ἐστί) (ἀντίθ. ἀνυστόν). (Εἶναι) ἀδύνατο νὰ συμβεῖ, (it is an) impossibility, Ἐμπεδοκλῆς 12.2 ἀνήνυστον καὶ ἄπυστον.

ἀνὴρ 1. Ἄνδρας, man, Ξενοφάνης 1.13-19 εὐφρονας ἄνδρας . . . ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πινὼν ἀναφαίνει 2.18 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι 6.2 τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν 9 ἀνδρὸς γηρέντος 22.4 τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; Ἡράκλειτος 121 ἄνδρα ἐωντῶν ὀνήιστον Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ἀνέρες . . . εὖ δεδαῶτε 111.9 μένος ἀνδρὸς 129.1 ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνὴρ περιώσια εἰδὼς Δημόκριτος 35 πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος 236 θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐλογίστου Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίῃ . . . ὠφελεῖ τὸν δεξιὸν ἄνδρα. || (ἀντιδιαστ. γυνή). Ἐμπεδοκλῆς 21.10 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες 23.6 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας 61 τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν 62.1-9 ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν . . . ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον 63 ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς 67 ἀδρομελέστεροι ἄνδρες καὶ λαχνηέντες μάλλον 112.8 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ Διογένης 6.43 τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν Δημόκριτος 111 ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχάτη 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξύτερη πρὸς κακοφραδμοσύνην. || (ἀντιδιαστ. παῖς). Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς 117 ἀνὴρ ὀκόταν μεθυσθῇ Δημόκριτος 70 παιδός, οὐκ ἀνδρὸς τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν. || (ἀντιδιαστ. ζῶον, θήρ). Ξενοφάνης 2.12 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων 15.2 ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες 2 (συνών. ἄνθρωπος, βροτός, δαίμων, θεός). Ἄνδρας/ἄνθρωπος, man/human being, Ξενοφάνης 34.1 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐ τις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς Ἡράκλειτος 35 φιλοσόφους ἄνδρας Ἐμπεδοκλῆς 2.7 οὐτ' ἐπιδεκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὐτ' ἐπακουστὰ 110.6 οἷα κατ' ἄνδρα μυρία δειλὰ πέλονται 114.3 μάλα δ' ἀργαλέη γε τέτυκται ἀνδράσι . . . πίστιος ὁρμή. || **ἀνὴρ φίλος** (= φίλος). Ξενοφάνης 7.4 φίλον ἀνέρος ἐστὶν ψυχὴ. || **ἀνὴρ ἐχ-**

θρός (=ἐχθρός). Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον. || **άνήρ σοφός** (=σοφός). Ἐμπεδοκλῆς 15.1 οὐκ ἂν ἄν ἦε τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσαιτο Δημόκριτος 247 ἄνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή. || **θνητὸς άνήρ** (=θνητός). Ἐμπεδοκλῆς 17.26 θνητὸς ἄν ἦε. Πρβλ. ἄνηβος, ἄρρην, κοῦρος, ἄνθρωπος, γυνή.

ἄνθος 1. Ἄνθος, flower, Ξενοφάνης 1.6 ἄνθεος ὀζόμενος 1.11 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντη πεπύκασται Ἐμπεδοκλῆς 3.6 μηδέ σέ γ' εὐδόξιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς
2. Ἄνθος/κόσμημα, flower/ornament, Δημόκριτος 294 γήραος δὲ σωφροσύνη ἄνθεος.

ἀνθρώπειος (τύπ. ἀνθρωπήϊος, συνών. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός, βρότειος, θνητός, ἀντίθ. θεῖος). Ἀνθρώπινος, human, Ἡράκλειτος 3 εὖρος ποδὸς ἀνθρώπείου 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον 114 οἱ ἀνθρώπαιοι νόμοι Δημόκριτος 37 ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θειότερα αἰρέεται ὁ δὲ τὰ σκήνεος τὰ ἀνθρώπηϊα.

ἀνθρωπικός (συνών. ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος, βρότειος, ἀντίθ. δαιμόνιος, θεῖος). Ἀνθρώπινος, human, Φιλόλαος 11 ἐν τοῖς ἀνθρώπικοις ἔργοις καὶ λόγοις.

ἀνθρώπινος (συνών. ἀνθρώπειος, βρότειος). Ἀνθρώπινος, human, Δημόκριτος 285 ἀνθρώπινην βιοτὴν Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,13) ἴσα δὲ κυάμων παρήνει ἀπέχεσθαι καθάπερ ἀνθρώπινων σαρκῶν. || (ἀντίθ. θεῖος, οὐράνιος). Φιλόλαος 6.3 θείαν γὰ καὶ οὐκ ἀνθρώπινην ἐνδέχεται γνῶσιν 11.4 θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρώπινῳ ἀρχά. Πρβλ. ἀνδρεῖος, ἀνδρομέος.

ἄνθρωπος. Ἄνθρωπος, man/human being **1.** Φύση/οὐσία καὶ γένεση τοῦ ἀνθρώπου, nature/essence and birth of man, Ἡράκλειτος 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 16.2 τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται . . . ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν Ἐμπεδοκλῆς 8.4 φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν 105 νόημα . . . κυκλήσκειται ἀνθρώποισι